

Další album skupiny **Žlutý pes** je na světě, jmenuje se **Mellow yellow**, a pokud máte předchozí alba skupiny, musíte tohle mít také. Bude se vám líbit, ničím podstatným nevybočuje z produkce Žlutého psa za posledních 20 let. Pokud Žlutého psa neznáte (čemuž nevěřím), pořídte si desku taky a budete jej znát (to ostatně platí i o jakémkoliv předchozí desce).

Každá deska, včetně této nejnovější, ve vás ale bude skoro jistě vyvolávat nutkání seznámit se i s těmi ostatními deskami, jakkoliv už u druhé budete tušit, že všechny budou stejné, resp. podobné si jako vejce vejci. I na nejnovější desce si najdete svou "Sametovou", "Náruživou" a další. Ondřej Hejma prostě objevil úspěšné a fungující schéma, které má navíc tu vlastnost, že se neoposlouchá a umožňuje i dostatek variací. Těmi variacemi mám na mysli třeba to, že zvuk skupiny je přeci jenom v některých skladbách tvrdší, než je zvykem, vyváženo je to ale nechybějícími středněproudými, místy až folkově countryovými aranžemi. Další obměnou je i to, že skladby jsou výhradně z pera cizích autorů, tedy převzaté. Najdeme Boba Dylana nebo J.J.Calea, najdeme i skoro dvanáctiminutovou kompozici *Free Bird* A. Collinse a R. Van Zanta. Tím společným s ostatními alby jsou texty O. Hejmy a to, že kapela se všech skladeb uchopila po svém, tak aby zůstaly charakteristické jak ony, tak ona. Zvláště v případě Dylanovek se nabízí srovnání s nedávným přístupem Druhé Trávy. Ani jeden není lepší či horší, prostě, každý má své místo v reinterpretaci cover verzí. Kromě toho už naznačeného "

pokračování ve vyjetých kolejích

" nelze albu cokoliv vytknout - každá písnička má přesně to, co potřebuje a všichni zúčastnění to tam dodají s jistotou a bez pochyb.

Na <http://desky.ifolk.cz/index.php> jsem dal *****, ta jedna * dolů je právě za ty koleje. Ale nakonec proč měnit, kdoví, zdali by těch * pak nebylo vlastně víc.